

22 har hver sit sæt afskrivningsprocenter.

Hovedgruppe a) omfatter bl. a. driftsbygninger inden for landbrug, industri, butikshandel og håndværk. På bygninger i denne gruppe kan der i anskaffelsesåret og de følgende 9 år foretages såkaldte begyndelsesafskrivninger med indtil 6 pct. årlig af anskaffelsessummen. I de efterfølgende år kan der foretages såkaldte normalafskrivninger med indtil 2 pct. årlig af anskaffelsessummen. Når de nævnte afskrivningsregler anvendes hurtigst muligt, kan en bygning i gruppe a) afskrives fuldt ud på 30 år.

Hovedgruppe b) omfatter bl. a. biografer, teatre, forlystelsesetablisementer, hoteller, restauranter og skoler. På bygninger i denne gruppe kan de 10-årige begyndelsesafskrivninger udgøre indtil 4 pct. årlig og de efterfølgende normalafskrivninger indtil 1 pct. årlig af anskaffelsessummen. Ved hurtigst mulig afskrivning kan en bygning i gruppe b) afskrives fuldt ud på 70 år.

De nævnte afskrivningssatser er fastsat under hensyn til den „levetid“, bygningerne i de 2 grupper gennemsnitlig kan antages at have, når såvel det fysiske slid på bygningerne som risikoen for værdiforringelse på grund af såkaldt teknisk-økonomisk forældelse tages i betragtning.

Afskrivningssatserne er de samme, hvad enten skatteyderen fuldt ud har finansieret bygningsanskaffelsen med egne midler, eller anskaffelsen helt eller delvis er finansieret ved lån med kortere eller længere afdrags-tid.

Det bemærkes, at det i afskrivningslovens § 29 B er bestemt, at prioriteringsomkostninger — herunder kurstab — ikke henregnes til den afskrivningsberettigede anskaffelsessum.

Spørgsmål 8.

Idet henvises til det af folketingsmedlem H. Grünbaum fremsatte forslag under 1. behandlingen af lovforslaget om skattefrihed for ældre parcelhusejere (folketingstidende sp. 2506), ønskes oplyst, hvor stort et sådant bundfradrag som foreslået af folketingsmanden skal være for at hjælpe hovedparten af de pensionister, som har vanskeligt ved at klare deres husudgifter.

Finansministerens svar (af 2. marts).

De gældende regler om indtægtsopgørel-

sen for eenfamiliehuse, der bebos af ejeren, medfører i vid udstrækning, at ejendomsopgørelsen udviser et underskud, der kan fradrages i skatteyderens øvrige indkomst. Dog vil skatteydere, der har haft deres hus i en årrække, ofte have nedbragt prioritetsgælden så meget, at renteudgifterne efterhånden er blevet relativt beskedne. Samtidig bevirker de stadige stigninger i ejendomsværdierne, at den beregnede lejeværdi forøges, og nettoresultatet vil derfor i mange tilfælde blive et overskud på ejendomsopgørelsen. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst lægges dette overskud til skatteyderens øvrige indkomster, og for pensionister, der på denne måde har opnået forholdsvis lave boligudgifter, kan resultatet blive, at deres indkomstskat bliver ret høj i forhold til pensionsindtægten.

Forslaget tager formentlig sigte på at afbøde de indkomstskattemæssige virkninger af disse parcelhusoverskud ved at indføre et fast fradrag, der skal indrømmes ved indkomstopgørelsen for eget eenfamiliehus, forudsat at skatteyderen har nået pensionsalderen.

Et fast fradrag af denne art må formentlig fastsættes, således at det nogenlunde svarer til størrelsen af de parcelhusoverskud, som typisk forekommer hos ældre skatteydere, der har ejet deres hus i en længere årrække. Der foreligger ingen nyere statistiske oplysninger om størrelsen af disse parcelhusoverskud, der må formodes at være af stærkt varierende størrelse. Man er derfor foreløbig henvist til at skønne over, hvad de typiske overskud for ældre skatteydere andrager.

Ved opgørelsen af overskud eller underskud på eget eenfamiliehus for indkomståret 1970 skal lejeværdien tages til indtægt med et beløb, der beregnes som $3\frac{1}{4}$ procent af ejendomsværdien ved 13. almindelige vurdering pr. 1. august 1965.

De gennemsnitlige ejendomsværdier for eenfamiliehuse ved denne vurdering varierer i bykommunerne mellem ca. 225.000 kr. i Frederiksberg og Gentofte kommune, ca. 140.000 kr. i Københavns kommune og ca. 83.000 kr. i provinsbyerne. I provinsbyer med under 5.000 indbyggere var gennemsnittet dog kun ca. 59.000 kr., og det må antages, at gennemsnittet i en del egentlige landkommuner var endnu lavere. Da fradrags-